

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 31 Μαΐου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς Φύλλου 136

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 181. Περὶ διορισμοῦ γραφῶν παρὰ ταῖς Ἀστυνομικαῖς Ὑπηρεσίαις. 1
- N. 182. Περὶ ὁρίου ἡλικίας τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους. 2
- N. 183. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1943 συμπάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν περὶ χορηγήσεως αὐτῇ ὑπὸ τοῦτου δανείου 100.000.000 δραχ. 3
- N. 184. Περὶ δαπανῶν δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας δημοσίας Ἀσφαλείας. 4
- N. 185. Περὶ παροχῆς προσωπικῶν συντάξεων εἰς τὰς Ἀριστοβούλην σύζυγον Βικεντίου Λομπρέστη, Ἑλλῆαν χήραν Μιλτιάδου Μαλακάση καὶ Ναυσικᾶ θυγατέρα Κωστή Παλαμᾶ. 5

- N. 186. Περὶ ἀπονομῆς προσωπικῆς τιμητικῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ μουσουργοῦ Σπύρου Σαμάρα. 6
- N. 187. Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων. 7
- N. 188. Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἀρθ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 771)1941 Ν. Δ. περὶ ἐνεργείας πασῶν τῶν ἀνω τῶν τριάντα χιλιάδων δραχμῶν πληρωμῶν δι' ἐπιταγῶν. 8
- N. 189. Περὶ τακτοποιήσεως προκατοβολῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν. 9

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἀντιστοιχίας τῶν βαθμῶν τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. 10
- Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144)43 Νόμου καὶ ἐπὶ τῶν πυγχιούχων Μέσων Γεωργικῶν καὶ Δασοκομικῶν Σχολῶν. 11

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 181.

Περὶ διορισμοῦ γραφῶν παρὰ ταῖς Ἀστυνομικαῖς Ὑπηρεσίαις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ὀργανικὴ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, αὐξάνεται κατὰ ἑκατὸν γραφεῖς Β' τάξεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1134)1941 Ν. Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)
ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 182.

Περὶ ὁρίου ἡλικίας τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ὅριον ἡλικίας πρὸς ὑποχρεωτικὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχώρησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους ὁρίζεται τὸ ἑβδομηχοστόν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης ἄλλης ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 183.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1943 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ὑπερὶ χορηγήσεως αὐτῇ ὑπὸ τοῦτου δανείου 100.000.000 δραχμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1943 μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καταρτισθεῖσα Σύμβασις, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

Σύμβασις

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ἐκτορος Τσιρονίκου, ἀποκαλουμένου ἐφεξῆς «τὸ Δημόσιον» καὶ τῆς ἐνταῦθα Ἑνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων Ἐφημερίδων, ἀποκαλουμένης ἐφεξῆς «ἡ Ἑνωσις», ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τῶν κ.κ. Γεωργίου Καραντζᾶ Προέδρου καὶ Γεωργίου Βούρου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ἀνωτέρω Ἑνώσεως. Ἡ ἐκπροσώπησις τῶν ἀνωτέρω νομιμοποιεῖται δυνάμει τοῦ ὑπ' αριθ. 1524 ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1943 ἐγγράφου αὐτῆς, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ προσηρτημένα αὐτῷ ἐγγράφα.

Προοίμιον

Ἡ Ἑνωσις ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῆς νὰ συντρέξῃ οἰκονομικῶς τὰ μέλη αὐτῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, ἀπηνθύνθη πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἠτήσατο τὴν ὑπὸ τοῦτου εἰς ταύτην χορήγησιν, πέραν τοῦ χορηγηθέντος ἤδη αὐτῇ, δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος 2147 καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου καταρτισθείσης ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1943 συμβάσεως δανείου ἐκ δραχμῶν 225 ἑκατομμυρίων καὶ νέου τοιούτου ἐκ δραχμῶν 100 ἑκατομμυρίων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἀσφαλείας ὑπ' οὗς ἐχορηγήθη τὸ δάνειον τῶν δραχμῶν 225 ἑκατομμυρίων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐξήτασε μετὰ συμπαιδείας τὸ αἷτημα τῆς Ἑνώσεως καὶ ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι ὀξυμύως διὰ τὸ Δημόσιον δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ τὸ αἰτούμενον νέον δάνειον.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἔχοντα ὑπ' ὄψει τὰ συμβαλλόμενα μέρη συνολογούσι τὰ ἐπόμενα :

Ἄρθρον 1.

Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν «Ἑνωσιν» δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων (100.000.000).

Ἡ καταβολὴ τοῦ προϊόντος τοῦ ἀνωτέρω δανείου γενήσεται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀνωτέρω δανείου προστιθέμενον εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ, δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος 2147 καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ὑπογραφείσης ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1943 συμβάσεως, χορηγηθέντος δανείου ἐκ δραχμῶν 225 ἑκατομμυρίων συγχροτοῦσι ἐνιαῖον δάνειον συνολικοῦ ποσοῦ τριακοσίων ἑκοσι πέντε ἑκατομμυρίων (325.000.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἀνωτέρω δάνειον τῶν 325.000.000 δραχμῶν ἐξοφληθήσεται ἐπὶ τόκῳ πρὸς 2 ο)ο ἐτησίως ἐντὸς 20 ἐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλησίας δι' ἐτησίων ἴσων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ δραχμῶν 19.875.934 ἐκάστης.

Ἡ πρώτη τῶν ὡς ἄνω τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καταβλη-

θήσεται τῷ Δημοσίῳ τὴν 1 Ἀπριλίου 1944 ἀνεξαρτήτως τῆς ἡμερομηνίας καταβολῆς τοῦ ἐκ δραχμῶν 100 ἑκατομμυρίων μέρους τοῦ ἄνω δανείου.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὸ ἀνωτέρω δάνειον ἐκ δραχμῶν 325.000.000 καὶ μέχρις ἐντελούς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ τυχὸν ἐξόδα, τὸ Δημόσιον θὰ ἐξασφαλίζηται διὰ τῶν ἐκχωρηθεισῶν αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως, δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος 2147 καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ὑπογραφείσης ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1943 συμβάσεως, προσδόντων ταύτης ὡς καὶ τῆς ἐγγεγραμμένης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας 20 καὶ Βουκουρεστίου ἰδιοκλήτου ἀκινήτου τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ χορηγούμενου γυν δανείου συντελεῖται ἀτελῶς δι' ἀπλῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ὑποθηκοφύλακα ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οἱ ὅροι οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὸ Ν. Διάταγμα 2147)1943 καὶ εἰς τὴν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ὑπογραφείσαν ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1943 σύμβασιν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα σύμβασις συντάχῃ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλόν, ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς καὶ κυρωθήσεται διὰ νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Ἀπριλίου 1943.

Διὰ τὰ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΕΚΤΩΡ ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Διὰ τὴν Ἑνωσιν Συντακτῶν ἡμερησίων Ἐφημ. Ἀθηνῶν

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΒΟΥΡΟΣ

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνονται: α) τὸ χορηγηθὲν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δυνάμει τῆς ὑπ' αριθ. 121801)43 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενους ὅρους, δάνειον πρὸς τὴν Ἑνωσιν Συντακτῶν Πελοποννήσου—Ἡπείρου καὶ Νήσων ἐκ δραχμῶν 10 ἑκατομμυρίων συνεγκρινόμενης καὶ τῆς ἀτελῶς πραγματοποιηθείσης καταβολῆς τούτου, β) τὸ χορηγηθὲν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δυνάμει τῆς ὑπ' αριθ. 121802)43 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενους ὅρους, δάνειον πρὸς τὴν Ἑνωσιν Συντακτῶν ἡμερησίων Ἐφημερίδων Μακεδονίας—Θράκης ἐκ δραχμῶν 10 ἑκατομμυρίων συνεγκρινόμενης καὶ τῆς ἀτελῶς πραγματοποιηθείσης καταβολῆς τούτου, γ) τὸ δυνάμει τῆς ὑπ' αριθ. 117917)43 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ χορηγηθὲν πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Μαθητικῆς Προνοίας δάνειον ἐκ δραχμῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ μνησθείσῃ ἀποφάσει ἀναφερομένους ὅρους, συνεγκρινόμενης καὶ τῆς ἀτελῶς πραγματοποιηθείσης καταβολῆς τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου.

Ἡ διὰ τὴν ἀπράλειαν τοῦ Δημοσίου γενομένη ἐκχώρησις τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω ἀποφάσει ἀναφερομένων προσδόντων τοῦ Ὀργανισμοῦ, καίπερ ἰδιοτύπως γενομένη, τὸν μὲν Ὀργανισμὸν Μαθητικῆς Προνοίας δεσμεύει καὶ ἐπάγεται τούτῳ ἀδυναμίαν διαθέσεως αὐτῶν ἀνηκουστῶν τῷ Δημοσίῳ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, τὴν δὲ Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καθίστησιν ὑπόχρεωον ὅπως πᾶν ποσὸν κατατιθέμενον αὐτῇ ἐκ τῆς ὡς εἴρηται αἰτίας καὶ ἐφόδου καὶ καθόσον κατατίθενται αὐτῇ τοιαῦτα ποσὰ μεταφέρει ἀμέσως ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν τριακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 184.

Περὶ δαπανῶν δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας δημοσίας ἀσφαλείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ ἀποδόσεως λογαρασμοῦ πραγματοποίησις δαπανῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν ἐκάστοτε ἀπαιτούμενων ποσῶν ὀριζομένων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1943.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 185.

Περὶ παροχῆς προσωπικῶν συντάξεων εἰς τὰς Ἀριστοβούλῃν σύζυγον Βικεντίου Λομπρέστη, Ἑλέαν χήραν Μιλτιάδου Μαλακῆς καὶ Ναυσικῆ θυγατέρα Κωστῆ Παλαμῆ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπονέμομεν προσωπικὴν μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν εἰς τὰς κάτωθι:

α) Εἰς τὴν Ἀριστοβούλῃν σύζυγον Βικεντίου Λομπρέστη, ἀδελφὴν Ἀλεξάνδρου Παπανατασσίου ἐκ δραχμῶν ἑνδεκα χιλιάδων (11.000) καταβαλλομένην ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀπὸ 1 Μαΐου 1943, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἀεμνήστου ἀδελφοῦ αὐτῆς παρασχεθείσας πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας.

β) Εἰς τὴν Ἑλέαν σύζυγον τοῦ ἀποβιώσαντος ποιητοῦ Μιλτιάδου Μαλακῆς καὶ Ναυσικῆ θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος ποιητοῦ Κωστῆ Παλαμῆ ἐκ δραχμῶν ἑνδεκα χιλιάδων (11.000) εἰς ἐκάστην καταβαλλομένην ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῆς μὲν πρώτης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς δὲ δευτέρας ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἐφ' ὅσον διατελεῖ ἐν ἀγαμίᾳ, διὰ τὰς Ἑθνικὰς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἄνω ἐκλιπόντων ποιητῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(6)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 186.

Περὶ ἀπονομῆς προσωπικῆς τιμητικῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ μουσουργοῦ Σπύρου Σαμάρα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπονέμομεν εἰς τὴν χήραν τοῦ μουσουργοῦ Σπύρου Σαμάρα ἰσόβιον μηνιαίαν προσωπικὴν σύνταξιν δραχμῶν ἑνδεκα χιλιάδων (11.000) πληρωτέαν αὐτῇ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Τέχνην ὑπηρεσίας τοῦ ἐκλιπόντος μουσουργοῦ συζύγου τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(7)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 187.

Περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 τοῦ 1941 Νομ. Διατάγματος (περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων

διατάξεων, παρατείνεται μέχρι τέλους του οικονομικού έτους 1944-45.

Άρθρον 2.

Εις τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2156 τοῦ 1943 Ν. Διατάγματος προστίθεται πέμπτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«5. Ἐξαιρετικῶς καὶ ἐν ἀποχρώντως δεδικαιολογημένῃ αἰτίᾳ, ἐκ τῆς ὁποίας καθίσταται λίαν δυσχερὴς ἡ ἐπίδοσις δηλώσεως πρὸς τὸν ἀρμόδιον, ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, Οἰκονομικὸν Ἐφορον, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων μεταβιβάσεως καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος καὶ ἂν ἐπὶ πρόκειται περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἀξίας μεῖζονος τῶν 200.000 δραχμῶν, δύναται νὰ ἐπιδοθῇ σχετικὴ δῆλωσις εἰς ἕτερον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Παρερχομένης τιαυτῆς ἐγκρίσεως ἀτονεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων διαγραφομένη διαδικασία, χορηγεῖται ἄνευ προεκτιμήσεως τοῦ ἀκινήτου προσωρινὸν φύλλον προσδιορισμοῦ ἐπὶ τῇ βασει τῆς δηλώσεως τῶν ὑποχρέων, διαβιβάζεται μετὰ ταῦτα ἀμελλητί ἡ ὑπόθεσις πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ πάραντα τὸν προσήκοντα ἐλεγχον. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δῆλωσις καθίσταται ἀπαράδεκτος, ἂν μὴ περιέχῃ διορισμὸν εἰδικῶν ἀντικλήτων τῶν δηλούντων, κατακυλόντος εἰς τὴν ἔδραν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, πρὸς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ διαβιβασθῇ αὕτη ».

Άρθρον 3.

Προκειμένης εἰσφορᾶς ἀκινήτου εἰς Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν φόρων μεταβιβάσεως, κατὰ νόμον 4225 καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 278 τοῦ 1941 Νομ. Διατάγμα ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ, κατὰ τὰ διατεταγμένα ἐκάστοτε, ἐκτίμησιν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ εἰσφερομένου ἀκινήτου μὴ δισμευόμενος ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς ἐνεργηθείσης ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 2190.

Άρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διατάσσῃται ἀναθεώρησις ὑποθέσεων φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, ἐφ' ὧν ἔχει ἐκδοθῇ ὀριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν φόρων, 1) πάντοτε μὲν, ἐφ' ἔσσαν ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως διοικητικῆς ἀνακρίσεως ὁ ἐνεργήσας ταύτην καταλογίζει δόλον εἰς βάρους τῶν ἐκτιμητῶν ἐπὶ τῇ βασει τῆς ἐκθέσεως τῶν ὁποίων ἐξεδόθη τὸ ὀριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν φόρων καὶ 2) εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὴν γνώμην ὑπαλλήλου ἐνεργήσαντος διοικητικὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου ὑπερβαίνει τὰ 50.000.000 δραχμῶν, ἐπὶ πλέον δὲ εἶναι αὕτη ἀνωτέρα τῆς διὰ τοῦ ὀριστικῶν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν φόρων καθορισθείσης ἀξίας κατὰ 75 τοῦλάχιστον ἑκατοστὰ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ ὁ ἐνεργήσας τὴν διοικητικὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀνάκρισιν ὑπάλληλος καταλογίζει βαρεῖαν ἀμέλειαν εἰς βάρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἐπὶ τῇ βασει τῆς ἐκθέσεως τῶν ὁποίων ἐξεδόθη τὸ ὀριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν φόρων.

2. Κατὰ τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ, ἀποκλειομένης καὶ οἰασδήποτε προσβολῆς αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου 2 τυγχάνουσι συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεχομένου.

3. Ἐκδιδομένης τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καταλογίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμεδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου οἱ ἀναλογούντες εἰς τὴν ἐπὶ πλέον τῆς καθορισθείσης ἐν τῇ ὀριστικῇ φύλλῳ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐξευρεθείσαν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου φόροι μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων μετὰ τῶν κατὰ τὰς ἰσχυρῶν διατάξεις προσθέτων φόρων καὶ προσυξήσεων.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπόχρεος εἰς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρων, προσθέτων φόρων καὶ προσυξήσεων εἶναι ὁ πωλητὴς τοῦ ἀκινήτου, εὐθύνεται ὅμως μετὰ τούτου ἀλληλεγγύως καὶ ὁ ἀγοραστής.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἑδαφ. γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2156)1943 Νομ. Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 3 πράξις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κοινοποιεῖται πρὸς τε τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὸν πωλητὴν τοῦ ἀκινήτου, ἀμφότεροι δὲ οὗτοι δικαιούνται εἰς ἀσκήσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐνδίκων μέσων. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνστάσεως ἢ ἐφέσεως ὑπὸ τε τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, αἱ ἐνστάσεις ἢ ἐφέσεις τούτων συνεκδικάζονται.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων, ἐφ' ὧν τὸ ὀριστικὸν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐξεδόθη καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τοῦ ἀκινήτου συνετελέσθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

7. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον περιπτώσεων, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2156)1943 Νομ. Διατάγματος, λογιζομένου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ὡς προσωρινοῦ τοῦ ἐκδοθέντος ὀριστικῶν φύλλον προσδιορισμοῦ τῶν φόρων. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἂν ἐτι, αἱ, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ παρὸν ἄρθρον, ἀπαλλοτριώσεις συνετελέσθων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2156)1943 Νομ. Διατάγματος. Ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον περιπτώσεων ὑπόχρεος εἰς καταβολὴν τοῦ συμπληρωματικῶς καταβλητέου τέλους χαρτοσήμου τυγχάνει ὁ πωλητὴς, εὐθυνομένου μετὰ τούτου ἀλληλεγγύως καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ.

Άρθρον 5.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ παρατείνῃται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2156 τοῦ 1943 Νομοῦ Διατάγματος προθεσμία μέχρι συμπληρώσεως ἕξ τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1943.

Άρθρον 6.

1. Αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2016)1942 Νομοῦ Διατάγματος λέξεις «δραχμῶν 8 ἢ δραχμῶν 10» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρι δραχμῶν 10», αἱ δὲ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 2 λέξεις «δραχμῶν 15 ἢ δραχμῶν 25» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρι δραχμῶν 25».

2. Ἡ ἐν παραγράφοις 3, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2016)1942 Νομοῦ Διατάγματος φράσις «ἀχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν» ἀντικαθίσταται εἰς πάσας τὰς παραγράφους ταύτας διὰ τῆς φράσεως «ἀχρι τοῦδε εἰς πάγιον τέλος μέχρι δραχμῶν».

3. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2016)1942 Νομοῦ Διατάγματος.

Άρθρον 7.

1. Αἱ κατὰ τὸν νόμον 5638 καταθέσεις εἰς κοινὸν λογαριασμὸν τῶσον κατὰ τὴν ἀρχικὴν κατάθεσιν ὅσον καὶ κατὰ τὰς μετ' αὐτὴν κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ λογαριαμοῦ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις, ὑποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα κατὰ πᾶσαν χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα τούτου.

2. Τὸ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων ἐντόκων καταθέσεων παρ' ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐπὶ προθεσμία ἀποδόσεως ἢ ἄνευ μὲν προθεσμίας, ἀλλ' ἀποδοτέων μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς προεδοποιηθείσης τέλους χαρτοσήμου, δὲν δύναται ἐφεξῆς, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500)

3. Αί αποδείξεις έξοφλήσεως μερισμάτων μετοχικῶν τίτλων υποβάλλονται ἐφεξῆς εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος.

Ἄρθρον 8.

Πᾶν ἔγγραφον, περιέχον προᾶξιν ἢ συμφωνίαν ἢ ἀπόδειξιν περὶ παραχώρησεως τῆς χρήσεως χρηματοκιβωτίων ἢ διαμερισμάτων αὐτῶν, παρεχομένων πρὸς ἐναπόθεσιν πολυτίμων ἢ ἄλλων πραγμάτων παρ' ἑταιρίαις, τραπεζαῖς ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος τραπεζίταις ἢ παρὰ τῶν Ταμείων Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ καταβολῇ ὀρισμένου ποσοῦ υποβάλλεται ἐφεξῆς εἰς τέλος χαρτοσήμου, ὀριζόμενον ὡς κάτωθι :

Α') Ἐφ' ὅσον ἡ περὶ παραχώρησεως τῆς χρήσεως σύμβασις εἶναι διαρκείας οὐχὶ μεζίνους τοῦ ἔτους, τὸ τέλος χαρτοσήμου δι' ἅπαντα τὸν, δι' ὃν ἡ σύμβασις, χρόνον ὀρίζεται ὡς ἐξῆς :

α') Ἄν τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 300 κατὰ μῆνα ἢ τὰς 3600 κατ' ἔτος, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 50.

β') Ἄν τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν ὑπερβαίνει μὲν τὰς δραχμὰς 300 κατὰ μῆνα ἢ τὰς δραχμὰς 3.600 κατ' ἔτος, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς δραχμὰς 600 κατὰ μῆνα ἢ τὰς δραχμὰς 7200 κατ' ἔτος, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 100 καί,

γ') Ἄν τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 600 κατὰ μῆνα ἢ τὰς δραχμὰς 7.200 κατ' ἔτος, τὸ τέλος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 300.

Β') Ἐφ' ὅσον ἡ περὶ παραχώρησεως τῆς χρήσεως σύμβασις εἶναι, διαρκείας μεζίνους τοῦ ἔτους, τὸ τέλος χαρτοσήμου δι' ἅπαντα τὸν, δι' ὃν ἡ σύμβασις, χρόνον ὀρίζεται εἰς πολλαπλάσιον τῶν ἀνωτέρω καθοριζόμενων ποσῶν ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη διαρκείας τῆς συμβάσεως, τοῦ μέρους τοῦ ἔτους λογιζομένου ὡς ἀκεραίου τοιούτου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 20 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1033)42 Νομοθ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται καὶ αὕτως, ὡς ἐξῆς.

α20. Ἐκάστη ἀπόδειξις ἐκδιδόμενη παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ διὰ πληρωμὴν ἐνεργουμένην εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ διὰ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἐπὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς φόρων οἰωνδήποτε δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος τοῦτο ἡ ἀπόδειξις, ἐφ' ὅσον ὁ καταβάλλων τὸν φόρον δὲν ἐκπληροῖ ἰδίαν αὐτοῦ φορολογικὴν ὑποχρέωσιν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀποδίδει εἰς τὸ Δημόσιον, ὅτι διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσέπραξε παρὰ τρίτων.

Ὡσαύτως εἰς ἃς περιπτώσεις εἰδικῶς, διὰ τὴν σύμβασιν, προᾶξιν οἰασδήποτε φύσεως συναλλαγὴν ἢ καταβολὴν εἰς ἃς προέρχεται ὁ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβάλλων, ὀφείλεται κατὰ γενικὰς ἢ εἰδικὰς διατάξεις οἰωνδήποτε ἀναλογικὸν τέλος, δὲν ὀφείλεται καὶ τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 20 τέλος.

Ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων ἂν τὸ τὸ εἰδικῶς ὀφειλόμενον χάρτοςημον τυγχάνῃ πάγιον, ὀφείλεται καὶ εἰσπράττεται τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 2 τέλος καὶ δὲν εἰσπράττεται τὸ πάγιον τέλος.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐκάστη ἀπόδειξις ἐκδιδόμενη παρὰ τῶν ταμείων Δημοίων, Κοινοτήτων ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ τῶν κατ' ἐντολὴν τούτων ἐνεργούντων (τραπεζῶν κλ.) διὰ πληρωμὰς ἐνεργουμένας διὰ τὰ ταμεῖα τοῦτα καὶ εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ἢ τοὺς κατ' ἐντολὴν τούτων ἐνεργούντας, υποβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τέλος χαρτοσήμου τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος, εἴτε φέρει αὕτη τὰ στοιχεῖα κανονικῆς ἀποδείξεως περὶ ἐξοφλήσεως ὑποχρέωσιν, εἴτε φέρει μορφήν ἀπλήρως ἀποδείξεως περὶ γενομένης καταθέσεως ἢ οἰωνδήποτε ἄλλην ἐν γένει μορφήν.

2. Ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος, ἀποδείξεων οὐδὲν ἄλλο, ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει, τέλος χαρτοσήμου ὀφείλεται, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

3. Εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ καταβάλλων εἰς τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ταμεῖα δὲν ἐκπληροῖ ἰδίαν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀποδίδει εἰς τὰ ταμεῖα ταῦτα ὅ,τι διὰ λογαριασμὸν τούτων εἰσέπραξε παρὰ τρίτων, οὐδὲν ὀφείλεται τέλος χαρτοσήμου.

4. Δὲν ὀφείλεται τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τέλος χαρτοσήμου, ἐὰν ἡ πληρωμὴ ἐνεργῇται εἰς ἐκτέλεσιν συμβάσεως, ὑπαχθείσης ἤδη εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου. Ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ δὲν ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1, ταμεῖον, ἀλλ' εἰς τρίτον (τραπεζῶν κ.λ.π.) διὰ λογαριασμὸν τοῦ ταμείου τούτου, δέον ὁ καταβάλλων νὰ ᾖ ἐφωδιασμένος διὰ πιστοποίησεως τοῦ ταμείου, ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος ἐκδιδόμενης, δι' ἧς νὰ βιεβαιῶται, ὅτι συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παρούσης παραγράφου 4, ἄλλως εἰσπράττεται τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς περὶ τελῶν χαρτοσήμου νομοθεσίας εἶναι, ὅτι α') ἐπὶ προμηθειῶν ἢ ἐργολαβιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, ἐκτελουμένων κατὰ τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα, αἱ ὑπὸ τῶν προμηθευτῶν ἢ ἐργολάβων χορηγούμεναι πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις διὰ τὰ ἐκάστοτε ἔναντι τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἢ συντελουμένων προμηθειῶν καταβαλλόμενα αὐτοῖς χρηματικὰ ποσά, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου μόνον διὰ τὰ ποσά, ἅτινα ἀντιστοιχοῦσι εἰς τὰ ποσὰ γενικῶν ἐξόδων καὶ ἐργολαβικοῦ ὀφέλους, ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ποσὸν καταβαλλόμενον τυχὸν πρὸς τοὺς προμηθευτὰς ἢ ἐργολάβους δι' ὃ δὲν ἔχει ἤδη ἐκδοθῇ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις χαρτοσημανθεῖσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἑδαφίου β' τῆς παραγράφου καὶ β') ἐπὶ τῶν αὐτῶν προμηθειῶν ἢ ἐργολαβιῶν αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις τῶν πρὸς τρίτους διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν προμηθευτῶν ἢ ἐργολάβων πληρωμῶν ὑπόκεινται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου τέλος τῆς ἀστικῆς κλίμακος.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς ἢ ἁλλειποῦς καταβολῆς τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ ἑδάφιον β' τῆς προηγούμενης παραγράφου 1, ἀποδείξεων, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ τέλους τούτου προμηθευταὶ ἢ ἐργολάβοι.

3. Ἐξαιρετικῶς αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προμηθειῶν ἢ ἐργολαβιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον συνομολογηθεῖσιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς σχετικῆς συμβάσεως τὰ καταβλητέα τέλη χαρτοσήμου καθωρίσθησαν ρητῶς ἐν τῇ συμβάσει εἴτε κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐργολαβικοῦ ὀφέλους ὑπελογίσθησαν κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ἐν τῇ παρὸντι ἄρθρῳ καθοριζομένου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὰ τέλη χαρτοσήμου εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῆς συμβάσεως ρητῶς καθορισθέντα ἢ συμφώνως πρὸς τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐργολαβικοῦ ὀφέλους, κατὰ τὴν περὶ τοῦ τελευταίου τούτου πιστοποίησιν τῆς καταρτιστάσης τὴν σύμβασιν ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει τὰ τέλη ὑπολογίζονται βάσει τοῦ νόμου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς σχετικῆς συμβάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν πάσης τυχόν διὰ μεταγενεστέρου νόμου αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἤδη γενομένας τυχὸν πληρωμὰς, καταβαλλομένου συμπληρωματικῶς ἢ ἐπιστρεφόμενου παντὸς ἐπὶ ἑλάττω ἢ ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν ἐκδιδόμενα δελτία ἢ πιστοποιητικὰ ταυτίτητος προσώπων ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πεντήκοντα (50), τῶν ὑπο-

βαλλομένων δια την έκδοσιν τούτων αιτήσεων απαλλασσομένων των τελών χαρτοσήμου.

2. Αί υπό των δημοτικών ή κοινοτικών αρχών παρεχόμεναι βεβαιώσεις προς τόν σκοπόν τής εκδόσεως των κατά την προηγούμενην παράγραφον δελτίων ή πιστοποιητικών τουτότητος, υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου δραχμών πενήντα (50), των υποβαλλομένων δια την έκδοσιν τούτων αιτήσεων απαλλασσομένων των τελών χαρτοσήμου. Εν ταῖς βεβαιώσεσι ταύταις δέον νά μνημονεύηται ρητῶς ὁ σκοπός, δι' ὃν ἐκδίδονται αὗται, ἀπαρκευμένης τῆς πρὸς ἄλλον σκοπὸν χρησιμοποίησεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπὶ πάσης ἐν γένει περιπτώσεως, ὡσάκις τὸ κατὰ νόμον πάγιον τέλος χαρτοσήμου τυγχάνει ἀνώτερον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἢ τῇ πράξει, διαλαμβανομένης χρηματικῆς ποσότητος ὑπολογιστέου ἀνθροπικοῦ τέλους χαρτοσήμου, ὅπερ ὁ ἀπεβάλλετο, ἂν τὸ ἐγγράφον ἢ ἡ πράξις ὑπεβάλλετο εἰς ἀναλογικὸν καὶ οὐχὶ εἰς πάγιον τέλος, εἰσπράττεται, ἀντὶ τοῦ πάγιου τέλους, τὸ ἀναλογικὸν τοῦτο τέλος χαρτοσήμου καὶ δὴ τὸ τῆς ἀστικῆς ἢ τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν ὁρίσμων τῆς περὶ τελῶν χαρτοσήμου νομοθεσίας.

2. Ἐπὶ πάσης ὡσαύτως ἐν γένει περιπτώσεως, ὡσάκις κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν τὸ πρωτότυπον ἐγγράφον ὑποβάλλεται εἰς τέλος χαρτοσήμου κατώτερον τοῦ εἰς ὃ ὑποβάλλονται τὰ ἀντίγραφα, εἰσπράττεται καὶ διὰ τὸ ἀντίγραφο τὸ αὐτό, εἰς ὃ ὑποβάλλεται καὶ τὸ πρωτότυπον τέλος.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 27 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προστίθενται τὰ ἑξῆς.

«Εἰς τὸ ὡς ἄνω τέλος ὑπόκειται μόνον τὸ πρῶτον φύλλον τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω αἰτήσεων, τὰ δὲ κατὰ συνέχειαν φύλλα τούτων ὑπόκεινται, εἰς πάγιον τέλος γραμμῶν 100».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν χρηματικῶν ποσῶν διὰ πάσας τὰς ἐν Κεφαλαίῳ Δ' τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ἀναφερομένης παραβάσεις ἀξιάσεται εἰς δραχμὰς 200.000 δι' ἐκάστην παράβασιν.

Ἄρθρον 15.

1. Τὰ τῶν ἀδειῶν ἐν γένει τῆς λιανικῆς πωλήσεως χαρτοσήμου ἢ παντὸς ἄλλου εἶδους ἐνσήμων, ἥτοι τὰ πρόσωπα, εἰς ἃ δύνανται νὰ χορηγητῇ ἡ εἰδικὴ ἄδεια τῆς λιανικῆς πωλήσεως, ὁ τρόπος ἐκδόσεως τῶν εἰδικῶν τούτων ἀδειῶν, αἱ ὡς ἐκ τοῦ εἶδους αὐτῶν κατηγορίαι τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν (ἥτοι ἐπὶ ἀποζημιώσει καταβαλλομένη παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπὶ προμηθείᾳ ἐσωτερικῇ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν ἐνσήμων ἢ ἐπὶ προμηθείᾳ καταβαλλομένη ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἐπὶ πλέον τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν ἐνσήμων), τὰ ποσὰ τῶν ἀποζημιώσεων καὶ προμηθειῶν τῶν πρὸς οὓς χορηγοῦνται αἱ εἰδικαὶ αὗται ἄδειαι, αἱ κλάσεις, δι' ἃς δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὴν λιανικὴν πώλησιν οἱ διὰ τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν ἐφοδιασμένοι, ἢ ὑπὸ τούτων τήρησις βιβλίων, τὰ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν, τὰ τῆς χορηγήσεως καὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν παγίων προκαταβολῶν χαρτοσήμου καὶ πάσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται ἐφεξῆς δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1033)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποφάσεων δύνανται νὰ τροποποιῶνται, συμπληρῶνται ἢ καταρ-

γῶνται καὶ διατάξεις νόμων ἢ Διαταγμάτων, ρυθμίζουσαι τὰ, περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος, θέματα.

Ἄρθρον 16.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης εἴτε ἐφ' ἡπαξ εἴτε καθ' ἕκαστον μῆνα, δύνανται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 209) 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προθεσμία καταβολῆς παρὰ τῶν διευθύνσεων ἀτμοπλοίων, σιδηροδρόμων καὶ ἀεροσκαφῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντων τελῶν εἰσιτηρίων, ὡς καὶ καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῶν παρὰ τῶν Ἑταιρειῶν ἢ διευθύνσεων σιδηροδρόμων, τροχιοδρόμων ἢ ἀτμοπλοίων καὶ παρ' οἰωνδήποτε πρακτόρων εἰσπραττομένων τελῶν ἐπὶ τῶν κομίστρων καὶ διοδίων ἐμπορευμάτων, ἀποσκευῶν καὶ ζώων νὰ παρατείνηται μέχρι δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, εἰς ὃ ἀνήκουσι τὰ εἰσπραχθέντα τέλη εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων.

2. Εἰς περίπτωσιν χορηγήσεως τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον παρατάσεως προθεσμίας καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ταύτῃ ὁ ὑπόχρεως δὲν ἤθελεν ἐκπληρῶσαι τὰς ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεώσεις του, αἱ κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 209)1936 Ἀναγκαστικὸν Νόμον συνέπειαι, ἥτοι πρόστιμον καὶ τόνος ὑπερμερίας, ὑπολογίζονται ὡς ἂν μὴ εἶχε χορηγηθῇ ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον παρατάσις προθεσμίας, λογιζομένη ὡς μὴ χορηγηθεῖσα.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν ὑποθηκοφυλακείων, ὡς ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1941 Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐν τέλει ἐκάστης σελίδος τοῦ βιβλίου τούτου καὶ κάτωθεν τῶν κατὰ στήλας ἀθροισμάτων διὰ τὰ πέραν τῶν δραχμῶν 1500 τέλη τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαιώματα δι' ἐκάστην τῶν εἰσάγομένων πάσης φύσεως πράξεων, ἐπικολοῦνται γραμματίων εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν στηλῶν ἀθροίσματα τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν πέραν τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου ὁρίου τελῶν, συντασσομένης ἐν ταύτῃ καὶ ἐναντι τοῦ ἐπικολλωμένου γραμματίου πράξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διαχειριστοῦ ἢ ὑποθηκοφύλακος περὶ τῆς τοιαύτης ἐπικολλήσεως, διαλαμβανούσης ρητῶς τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ἀθροισμάτων τῶν τελῶν ἐπικολοῦνται κινήτων ἐπίσημα ἴσης πρὸς ταῦτα ἀξίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ τύπος καὶ ὁ τρόπος τῆς τηρήσεως τοῦ βιβλίου τούτου, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἀναδρομικῶς διὰ πάντα τὰ ποσὰ εἰσπράξεων, δι' ἃ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐγένετο ἡ ἐπικολλήσις κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του, ἐγκρίνῃ τὴν γενομένην δαπάνην διὰ τὴν προμήθειαν χάρτου πρὸς κατασκευὴν πάσης φύσεως ἐνσήμων τοῦ Κράτους κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1939-40 καὶ 1940-41. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως θέλει ἐγγραφῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943 ἕως 1944 ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

2. Ὁμοίως ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του, ἐγκρίνῃ τὴν γενομένην δαπάνην μεταφορᾶς διαφόρων ὑλικῶν μονοπωλιακῶν εἰδῶν ἐκ Κερκύρας εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941-42. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁμοίως θέλει ἐγγραφῇ, ἡ ἀναγκαία πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου

των Οικονομικών του οικονομικού έτους 1943-44 υπό ίδιον κεφάλαιον και άρθρον.

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(8)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 188.

Περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 9 τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 771)1941 Ν. Δ. ἀπερὶ ἐνεργείας πασῶν τῶν ἄνω τῶν τριάνοντα χιλιάδων δραχμῶν πληρωμῶν δι' ἐπιταγῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὃ παρασίταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς ἡ χορήγησης δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ Ἑθνικῶν δανείων εἰς δραχμὰς ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῇται μόνον κατόπιν προηγουμένης ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης διὰ τῆς παραγράφου 9 τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 771)1941 Ν. Δ. ἀπερὶ ἐνεργείας πασῶν τῶν ἄνω τῶν τριάνοντα χιλιάδων δραχμῶν πληρωμῶν δι' ἐπιταγῶν.

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(9)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 189.

Περὶ τακτοποιήσεως προκαταβολῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὃ παρασίταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 122784)25-5-43 Διατάγης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Α.) γενομένη

ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου πληρωμὴ δραχμῶν διακοσίων ἐκατομμυρίων πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐπείγουσων Ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν ἀπαλλασσμένη πάσης κρατήσεως ὑπὲρ Δημοσίου ἢ τρίτων καὶ τελῶν γαρυστίμου καὶ ἡ πρὸς τακτοποίησιν ταύτης ἐγγράφῃ τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως εἰς τὸν Εἰδικὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησχευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(10)

Περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἀντιστοιχίας τῶν βαθμῶν τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144) 1943 Νόμου ἀπερὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2438)40 καὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 2066)39 καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀντιστοιχία τῶν βαθμῶν τῶν κατὰ τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 2438)40 τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (Μηχανικῶν - Γεωπόνων, Γεωπόνων, Δασολόγων καὶ Κτηνιάτρων) καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 49 παρ. 5 τοῦ Νόμου 4142) εἰδικῶν Γεωπόνων πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ πρῶτον (ἄρθρ. 5) τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2066)39 τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων ἔργων ὁρίζεται ὡς ἐξῆς:

1) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων ἔργων ἀντιστοιχεῖ ὁ βαθμὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ, Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων ἔργων ὁ βαθμὸς τοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

3) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Νομομηχανικοῦ Α' τάξεως ὁ βαθμὸς τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως.

4) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Νομομηχανικοῦ Β' τάξεως ὁ βαθμὸς τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

5) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Μηχανικοῦ Α' τάξεως ὁ βαθμὸς τοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως.

6) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Μηχανικοῦ Β' τάξεως ὁ βαθμὸς τοῦ Εἰσηγητοῦ.

7) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου Μηχανικοῦ ὁ βαθμὸς τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δη-
μοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑφυπουργός
Γ. ΠΑΜΠΟΥΚΑΣ

(11)

*Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144)43
Νόμου καὶ ἐπὶ τῶν πτυχιούχων Μέσων Γεωργικῶν
καὶ Δασοκομικῶν Σχολῶν.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 παρ. 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144)43
Νόμου ἀπερὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2438)
40 καὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Α. Νόμου 2036)39
καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας,
ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 1 παρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14)43 Νό-
μου ἀπερὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 2438)40 καὶ ἐπεκτάσεως
τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 2066)39 καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ὑ-
παλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐπεκτείνονται ἀπὸ
τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῶν πτυχιούχων Μέσων Γε-
ωργικῶν Σχολῶν μετὰ ἢ ἄνευ εἰδικεύσεως, ὡς καὶ πτυχιού-
χων Μέσων Δασοκομικῶν Σχολῶν, μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑ-
πουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ βαθμολογικὴ ἀντιστοιχία τῶν ἀνωτέρω πρὸς τὸ ἐν. ἄρθρῳ
πρῶτῳ (ἄρθρον 5) τοῦ Α. Ν. 2066)39 τεχνικῶν προσωπικῶν
τῶν Δημοσίων Ἔργων διὰ τὴν ἀπόληψιν τοῦ μισθοῦ καθορί-
ζεται ὡς ἑξῆς :

1) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομηχανικοῦ Α' τάξεως ὁ βαθ-
μὸς τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

2) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομηχανικοῦ Β' τάξεως ὁ βαθ-
μὸς τοῦ Εἰσηγητοῦ.

3) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐργοδηγοῦ Α' τάξεως, ὁ βαθμὸς
τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως.

4) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐργοδηγοῦ Β' τάξεως, ὁ βαθμὸς
τοῦ Γραμματέως Β' τάξεως.

5) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐργοδηγοῦ Γ' τάξεως, ὁ βαθμὸς
τοῦ Ἀκολούθου.

6) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ τοπογραφικοῦ χειριστοῦ Γ' τάξεως,
ὁ βαθμὸς τοῦ Γραφέως α' τάξεως.

7) Πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου τοπογραφικοῦ χειριστοῦ, ὁ
βαθμὸς τοῦ γραφέως β' τάξεως.

Οἱ ἐκ τῶν πτυχιούχων Μέσων Γεωργικῶν Σχολῶν μετὰ ἢ
ἄνευ εἰδικεύσεως ὑπηρετοῦντες ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α'
τάξεως ἐξομοιοῦνται μισθολογικῶς πρὸς τοὺς Νομομηχανικοὺς
β' τάξεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑφυπουργός
Γ. ΠΑΜΠΟΥΚΑΣ